

medence felszedése után felfordított állapotban előkerültek az öv hátsó részének veretei: négy csuklós, áttört, öntött bronzveret, amelyek közül kettőnek csak a lecsüngő része volt meg (az övre való rögzítést szolgáló rész hiányzott). Az összes fejjel lefelé került elő: a 2. számú a jobb medencelapát alatt, a 3–5. a bal lapát alatt. A vázat és a leleteket a Petőfi Múzeumba szállítottam.

KULCSÁR VALÉRIA

198. Izsák, Vörös tanya

(Bács-Kiskun megye) Sza

2004. június 7-én helyszíni szemlét tartottunk a XVIII. sz. csatorna mentén, ahonnan erdőtelepítés nyomán előkerült ép emberi koponyát szolgáltatott be a múzeumnak.

A lelőhely Izsáktól kb. 4,5 km-re DK-i irányban fekszik. Az Izsákról Páhi felé haladó útról kell lekanyarodni K-re egy földútra, még mielőtt az út áthalad a XVIII. sz. csatornán. A területen kisebb részen szétszóródva kerámiaanyagot találtunk. A lelőhely alig 50×50 m területen fekszik. Feltűnően sok, és nagy darab kerámiasalak hevert szerteszét, néhol égett paticsos részekből kemencére következtettünk. Szerencsésen sikerült találni egy állkapcsot, és részben a földben ott volt a szinte teljes csontváz, néhány csontja még anatómiai rendben. Egész koponyája nem volt, csak egy-két töredék, így biztos, hogy a bekerült koponya nem az övé volt. A csontok környékéről, de nem bizonyíthatóan hozzátartozva két kis vasdarabot leltünk. Az igen jó minőségű vörös, és sötétszürke kerámatöredékek a szarmata időszak késői korszakára kelteznek a leletanyagot. Két sír biztosan volt ezen a helyen.

ROSTA SZABOLCS – V. SZÉKELY GYÖRGY

199. Jákfa, Jákfai útra-dűlő

(Vas megye) U, R

2004. március 28-án helyszíni szemlét végeztünk az építésre szánt területen (hrsz.: 0171/1–4, 0711/7). A Peresztég-patak magasabban fekvő teraszán, egy kavicsdomb K-i lejtőjén, (Károlyi M. lelőhelyétől nem túl messze) terül el a lelőhely. A falu közútja közelében (a lelőhelytől Ny felé) a tervezett lakótelepeken nem találtunk leleteket. A mélyebb térszínen erősen fekete öntéstalaj van, ahol már nem találtunk leleteket.

A késő neolitikum-kora rézkor időszakára keltezhető település kiterjedése kb. É-D: 200 m, K-Ny: 120 m. Különleges jelenséget (ház, gödör, kemence), de még egyszerű elszíneződéseket sem tapasztaltunk, csupán edénytöredéket gyűjtöttünk.

Munkatárs: Nagy Marcella.

ILON GÁBOR

200. Jánoshalma határa

(Bács-Kiskun megye) Sza

2004. augusztus 11-én gázvezeték-fektetést kísérő régészeti szakfelügyeletet végeztem el. A vezeték János-

halma szélén, a Borotára vezető utat keresztezve fektették le, a közeli major (Petőfi TSz) céljára. A vezeték kb. 750 m hosszan vezetett az úttól az épületekig, végig legelő területen haladva, a régi földút alatt.

A helyszínen a kiásott és még be nem temetett árok nyomvonalán végighaladva kb. 350 m-re a falutól égett jellegű betöltésre figyeltem föl. A falból népvándorlás kori durva kerámia töredéke fordult ki. Másnap egy szelvényt nyitottam az árok É-i felénél 1,5 m-es szélességben. A jelenlegi felszíntől 40–45 cm átlagmélységben bukkant elő a második értékelhető járószint, mely a 20. század elejének időszakából származott, a későbbi tsz út elődje volt. A szinten és abba beletaposva jelentős mennyiségű kerámia feküdt. A második járószint elbontása után a keményre járt, palaszerűen elváló szint alatt előkerült a szarmata járószint, mely szántással nem volt megbolygatva. Kibontottuk a tüzelőhelyet, és két gödröt, melyek mind csak a humuszban voltak megfigyelhetők. A szelvényt szélesítve az árok déli oldalán nagyobb méhkas alakú tárolóvermet bontottunk ki, melyet kettévágott a gázvezeték árka. Egy ház körvonalai rajzolódtak ki, azonban már nem sikerült teljesen kibontani. Az objektumokból szép, és jelentős mennyiségű leletanyagot tártunk fel. A házból rosszabb minőségű terra sigillata darabjai kerültek elő. A szürke kerámia apró kavicsal soványított, kézi korongon készült.

ROSTA SZABOLCS

201. Jánosháza, Országúti-dűlő

(Vas megye) B?, V?, Ró, Kö

2004. május 17-én helyszíni szemlét tartottunk. Ekkor a rossz látási viszonyok miatt a lelőhely pontos kiterjedését nem tudtuk megállapítani, de valószínűleg végighúzódik az ártérből kiemelkedő területen. A terület (hrsz.: 0115/10, 0115/12) egy egykori vízfolyás árteréből kiemelkedő magaspart, dombhát. Tőle NyDNY-i irányban kb. 400 m-re van egy vaskori halomsír. Szemlénken kb. 3000 m²-es területen távolították el a humusz 30–40 cm-es rétegét. Az altalaj sárga agyagos, melyen megáll a talajvíz. A lehumuszolt területen kb. 20 nagyobb foltot sikerült elkülöníteni, de ezenkívül több kisebb is lehet: gödrök, árkok, cölöplyukak, egyéb régészeti jelenségek. A foltok felületéről főleg őskori kerámiát gyűjtöttünk. Feltehetőleg egy késő bronzkori, kora vaskori település részlete került elő. A leletanyag őskori kerámia, néhány római kori téglá-, tegula-, valamint kerámatöredék. Szórvány középkori (15. század) kerámiát is gyűjtöttünk.

Május 20. és június 4. között végeztük el a leletmentést az építendő épület helyén a 80×40 m-es területen, illetve annak körzetében. Összesen 27 régészeti objektumot tártunk fel. Egy részük közepes méretű, sekély, tálszerűen lemezyedő gödör. Egy másik csoportba tartoznak azok, melyek kissé hosszúkásak, szabálytalanok, nagyjából É-D-i irányúak, és egyik felükben egy szűk, mély rész mélyül, mint egy nagyméretű oszlophely. Egy-